

Zamyslenia na týždeň po 17. nedeli po Svätej Trojici

Sobota 29. septembra 2018

Piesne: ES č. 645, 304

Text: Mt 18, 1 – 6. 10

„1V tú hodinu pristúpili k Ježišovi Jeho učeníci a spýtali sa: Kto je najväčší v kráľovstve nebeskom? 2On si zavola dieťa, postavil ho medzi nich 3a riekol: Veru, hovorím vám: Ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nikdy nevojдете do kráľovstva nebeského. 4Kto sa teda pokorí ako toto dieťa, je najväčší v kráľovstve nebeskom. 5Kto by prijal jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma! 6Kto by však zvedol na hriech jedného z týchto maličkých, ktorí veria vo mňa, lepšie by bolo, aby mu oslí žarnov zavesili na šiju a potopili ho do morskej hlbiny. 10Hľadte, aby ste nepohrdali ani jedným z týchto maličkých, lebo hovorím vám, že ich anjeli v nebesiach ustavične hľadajú na tvár môjho Otca, ktorý je v nebesiach.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Otázka učeníkov ide do hĺbky: „Kto je najväčší v kráľovstve nebeskom?“ Už si o tom aj ty, brat a sestra, rozmýšľal? Kto je ozaj najväčší v kráľovstve nebeskom? Kráľ? Princ? Prezident? Šľachtic? Politik? Radcovia? Generáli? Možno učeníci chceli na tomto mieste počuť svoje mená. No Ježiš je znovu fascinujúci a dáva nám tu vzorec veľkosti, o ktorom učeníci ani len nespívajú. Volá si dieťa a stavia ho doprostred. Dieťa? Dieťa je v Jeho dobe tým posledným, kto by mohol byť „najväčší v kráľovstve nebeskom.“ To by učeníci tipovali na poslednom mieste. Dieťa. Máme vraj byť ako deti. Pre ne je všetko také jednoduché. Svet je dobrý. Ľudia sú dobrí. Rodinu tvorí otec a mama a deti. Rodičia sa majú radi. S deťmi sa nám tak dobre rozpráva a baví. Ježišove pravidlá sú v príkrom rozpore s „pravidlami tohto sveta.“ Svet len vo svojich reklamách hovorí o tom, aké je dieťa dôležité, aký dôležitý je ľudský život. No skutočnosť a životná realita sú úplne inde. Základná hnacia sila tohto sveta je úsilie dostať sa hore, túžba po peniazoch, moci a sláve. Úsilie vynikať nad druhého a ovládať iných. A Ježiš stavia na piedestál dieťa. Dieťa dôveruje svojmu otcovi. Dieťa potrebuje v živote lásku. Deti nemôžu žiť bez lásky. Často hovoria svojim rodičom: „Mamička, ľúbim ťa!“ A tie isté slová potrebujú od svojich rodičov aj počuť. Také sú už deti. Ľúbia a samé sa tešia z lásky. Deti nepoznajú medzi sebou rozdiely. A vždy si rozumejú. Ježiš hovorí tým svojim učeníkom, a cez nich aj nám, že takíto máme byť jeden k druhému. „A kto by chcel byť medzi vami veľkým, nech je vašim služobníkom!“ Matka Tereza bola známa svojou starostlivosťou o chorých a bezvládných. Raz, keď sa starala o jedného malomocného

človeka, podišiel k nej istý bohatý muž a povedal: „Toto by som nerobil ani za milión dolárov!“ Ona sa na neho s úsmevom pozrela a povedala mu: „Veď ani ja to nerobím za milión dolárov!“ Ježiš nám jasne hovorí: „Ak nebudete ako deti, nikdy nevojдете do kráľovstva nebeského!“ V ňom je totiž prioritou láska. A láska hovorí jednoduchou rečou. Amen.

Modlitba:

„Z požehnaní Tvojho zas sme vzali, Pane. V slove čistom, čo nám bolo zvestované. Len ráč nám ho z lásky vždycky hojne dávať. A nás podľa neho v púti zachovávať. Ono je nám radou, vo tmách života svetlom. Ono budí nádej v srdci vierou vznetlom. Ono je nám liekom na biedy a strasti. Rukou, ktorá nedá padnúť do priepasti. Nuž svieť, svieť nám mile, jak za tejto chvíle. A v skúškach života udrž mdlých pri sile. Vieme, ochráni nás láska Tvoja čistá. Len buď s nami, Bože, pre Ježiša Krista.“ (M. Rázus) Amen.

Mgr. Jaroslav Ďuriš, zborový farár v CZ ECAV Stredné Plachtince a konsenior Novohradského seniorátu